

ПРОТОКОЛ

№ 537

гр. Варна, 01.07.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, VI СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Асен Вл. Попов

Членове: Яна Панева
Стоян К. Попов

при участието на секретаря Десислава Ц. Величкова и прокурора Д. Р. Н.

Сложи за разглеждане докладваното от Асен Вл. Попов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20203100601442 по описа за 2020 година.

На именното повикване в 15:45 часа се явиха:

ЖАЛБ.-ПОДС.СТ. Г. ВЛ. - редовно призована, явява се лично и с адв.С., назначен за служебен защитник от съда.

ГР.ИЩЦИ

Евд. Й. Н.- редовно призована, не се явява.

Д. Ив. П.- редовно призован, не се явява.

Т.ХК. - редовно призовани, не се явява представител.

Д.Х. Д.- редовно призован, не се явява.

-

ГР.ИЩЦИ И Ч.ОБВИНИТЕЛИ

М. В. Ат.- редовно призована, не се явява.

Н.А. Г.- редовно призована, не се явява.

Вл. Н. Вл.- редовно призован, не се явява.

Д. Н. Д.- редовно призована, не се явява.

СВИДЕТЕЛЯТ

Цв. Ст. Н. - редовно уведомен по телефон, явява се лично.

ПРОКУРОРЪТ – Считам, че няма пречка да се гледа делото. Моля да дадете ход на делото.

АДВ.С. - Да се даде ход на делото.

ЖАЛБ.В. – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че няма процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Съдът ОТСТРАНЯВА явилите се свидетел от съдебната зала.

ДОКЛАДВАТ СЕ постъпили писмени материали по делото, а именно:

Молба с доказателствени искания от подсъдимата с рег. №15631/29.06.2022 г., както и молба за представяне на допълнение на мотиви против присъдата с рег. №15655/30.06.2022 г.

АДВ.С. – Моля да приемете същите.

ПРОКУРОРЪТ – Да се приобщят към доказателствата.

ЖАЛБ.В. - Моля да приемете справка от Агенция по вписванията на името на ч.обв Н.Г., от която се установява, че същата след като е изтеглила сумата от Гаранционен фонд и твърди, че я е дала на мен, с тази сума си е закупила имоти в гр.Търговище. Договорът за правна помощ е сключен със същата, т.к. тя нямаше пари и затова аз съм започнала да ѝ работя безплатно. Съответно в момента, когато тя ми е представила разписка, че е изтеглила парите и твърди, че ми ги е дала на мен, но ако ми ги е дала на мен, тя няма с какво да си купи тези имоти, т.к. е видно, че няма и договор за банков кредит.

ПРОКУРОРЪТ - Противопоставям се на приемането на това доказателство. Това е справка от Агенцията по вписвания за постъпило вписване във входящия регистър от 2012 г. То по никакъв начин не е доказателство за това от къде са парите, с които е сключена сделката.

Неотнoсимо е към предмета на делoтo.

Съдът намира представената справка от Агенция по вписванията с №804660/29.06.2022 г. за лицето Н.А. Г. от подсъдимата за допустима и същата следва да бъде приобщена към доказателствата, а относимостта на същата ще бъде ценена по същество. Намира, че следва да приеме и депозираните във ВОС молби от подсъдимата В., докладвани от съда, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ПРИЕМА И ПРИЛАГА заверена за вярност представената справка от Агенция по вписванията с №804660/29.06.2022 г. за лицето Н.А. Г., както и молба с доказателствени искания от подсъдимата с рег.№15631/29.06.2022 г. и молба за представяне на допълнение на мотиви против присъдата с рег. №15655/30.06.2022 г.

Съдът пристъпва към разпит на явилия се свидетел и снемане на неговата самоличност:

СВИД.Цв. Ст. Н. – ЕГН *****, български гражданин, разведен, с висше образование, работи, неосъждан, без родство със страните.

Съдът **ПРЕДУПРЕЖДАВА** свидетеля за наказателната отговорност по чл.290 от НК, същият обещава да говори истината.

СВИД.НАЧЕВ – Подсъдимата я познавам от 2008 г. Бяха с едната ми дъщеря в един университет, специализираха. Тя е идвала вкъщи, преспивала е. По-късно през 2009 г. ѝ дадох един апартамент да живее в него, защото тя пътуваше от Търговище до София, в който тя живя и пътуваше, но в един момент около средата на годината - 2009 г., тя се премести да живее в София и остана в апартамента. Помагала ми е, понеже съм председател на ОСГК и контролирах обществени поръчки в Министерство на транспорта, Министерство на вътрешни работи и Министерство на отбраната. Тя ми е помагала юридически в работата и сме пътували до Бургас, до Варна за пристанищата, в София също много пъти сме работили. От там се познаваме.

Имам представа за делото, защото аз съм я карал няколко пъти на делото, по-скоро много пъти. По делото мога да кажа, че един път пътувахме за Варна за мероприятие по обществени поръчки. Минахме през Търговище, като с нас пътуваше една дама – С.на. По пътя, приближавайки Търговище, тя се обади на някакъв човек, който се казва Н., като той трябваше да ни чака да му предаде тя някакви пари. Накратко - тя ме беше помолила да ѝ дам 1900 лв., че трябва да му ги върне, защото тя ги няма. Спряхме до една аптека в Търговище, защото зад аптеката в блока живеел този Н.. Тя слезе, даде му парите, подаде му една разписка той да я разпише, той я погледна, прочете я и не си спомням дали я прочете, или се обърна и тръгна, или ѝ я върна избощо. Тя се качи в колата разстроена. Каза, че за втори път ги дава тези пари и пак не ѝ разписали разписката. Това беше към 2009 г., може би април месец, пролетта беше.

После имаше друг случай, в който пак пътувахме. Тя беше правила една обстоятелствена проверка, т.к. съм вещ в областта и знам за какво става въпрос - изготвяне на безброй документи през общини, области и т.н. Беше подготвила всичко и чакахме една жена пред Общината в Търговище да дойде, която трябваше да доведе свидетели да докажат обстоятелствената проверка пред нотариуса. Тя дойде, така или иначе, но не водеше свидетели. Тя ѝ обясняваше, че без свидетели не може да се случи това нещо, но жената не говореше даже много добре български и най-накрая тя каза: „Дайте ми документите, аз отивам сама да си направя обстоятелствената проверка“. Взе цялата папка с документи и си замина, а ние си тръгнахме.

Имаше още един случай, когато пътувахме пак за Варна и трябваше да вземем едни документи от неин апартамент, в който си е преместила офиса - С. имам предвид, и да копираме документи. Но като влязохме в апартамента, нямаше ток. Аз тръгнах да оправям тока. В този момент влезе някаква жена и взе да вика вътре в офиса. Аз чувах, че С. е извадила някаква папка и тази жена каза, че това са нейните документи, иска си ги. С. ѝ каза – „Аз съм ти ги снимала всичките и съм ти ги предала. Това е архив за кантората.“. Но тя грабна папката и излезе от вратата и си замина.

На въпроси на подс.В. – Относно последният случай жената каза, че някакъв полица ѝ се е обадил и тя е взела спешно кола от Попово и бързо е дошла до Търговище. Дефакто толкова бързо е трябвало да намери кола и да

дойде до Търговище, за да си вземе документите.

Кантората в Търговище С. я освободи някъде средата на 2009 г.

Относно първият случай, за който говорех – С. се обади на Н.. Аптеката се намира близо до болницата, защото С. трябваше да ходи до майка си в болницата на свиждане, или нещо такова.

Имаше едно дело, трябваше да го води С.. Но нещо се случи и С. ѝ върна парите на С., че не може да води делото. Може би тогава ѝ бяха отнети правата, или нещо такова и когато ѝ бяха отнети правата тя работеше в сдружението като помощник-юрисконсулт.

По този повод са се обаждали хора, които са искали да им се връщат пари от Стела, на които им е обяснявала, и аз съм бил свидетел, че е връщала на някои хора пари, но не им е водела дела. А на други е водела дела, които са минали на първа инстанция и дефакто тя за тези пари се е явила на дело и е водела дела. В мое присъствие са водени такива разговори и аз съм станал свидетел.

На въпроси на прокурора – Мисля, че С. беше лишена от адвокатски права през 2009 г. Тя тогава работеше в Сдружението.

Присъствал съм на три случая между подсъдимата и нейни клиенти, като втория и третия случаи се случиха през 2009 г. Случката с нотариалния акт става 2009 г., мисля, но не помня добре, не съм сигурен.

На въпроси на съда – Със С. бяхме само в чисто професионални отношения. Имам деца на три години и половина, живея с друга жена.

На въпроси на подсъдимата – Давал съм пари назаем на С., не съм плащал възнаграждение, защото в гражданските сдружения се работи на доброволни начала. Жилището го дадох, защото имах свободно. После ѝ дадох друго жилище, защото това не беше вече мое. Аз ѝ имах доверие, но си направих мои проверки, по мои си начин. Бях убеден, че няма да имам проблем с нея.

С. ми каза, че има присъда, аз видях, проверих го. Бях запознат.

В сдружението идваха клиенти, които са засегнати от ЧСИ и тя им даваше безплатна правна консултация. Не беше задължена от сдружението. Извън ангажиментите си към сдружението, подсъдимата даваше безплатна правна помощ на пострадали лица от ЧСИ. Аз не знам да е искала средства от

хората, не е искала.

Не знам за такива случаи за срещи с клиенти, при което клиенти да са давали пари и след това да се оплакват, че С. ги е излъгала.

Има случаи на похвали към подсъдимата.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля, поради което и съда освобождава същия от съдебната зала.

ЖАЛБ.В. - Относно доказателственото искане за изискване на записа - аз предходния път го поисках, като посочих, че основния довод е за да установя обстоятелството, че в един от кадрите, при който е направен репортажа пред бившата ми кантора в гр.Търговище, е поставена табела: „Не търсете адвоката, напуснала е кантората повече от една година.“ Поради този аргумент съдът отхвърли искането, т.к. може да бъде установено със свидетелки показания. Последствие установих всъщност, че в този запис просторно интервю дава наблюдаващия прокурор, който изнася цялата следствена информация в интервюто пред обществеността. Това е единият факт, който исках да установя, т.к. в съдебно заседание показанията на свидетелите са освен помежду си, че едно към едно повтарят и се препокриват като изречения, същите повтарят изнесената информация пред разследващите органи. На следващо място, това установя обстоятелството, което аз твърдя и първоинстанционния съд е приел, че е защитна теза, но тази защитна теза се установява от факти и действия, които са извършени от частните обвинители, с които действия те опровергават казаното от тях в съдебно заседание, че не са се познавали преди образуването на производството, т.к. Е.Н., Н. Д. и Н.Г., видно от това предаване, което са излъчвали от дома на Н. Д., и че същите са се познавали преди подаване на жалбата и те са си обменяли информация, което обстоятелство е изложено от мен пред първоинстанционния съд, че аз като приключвам адвокатската си дейност, връщам пари на хора, на които съм взела дела, за да ги образувам и да ги водя, но т.к. няма да имам такава възможност, аз ги връщам сумите. Тези лица, трите от репортажа, многократно са ми звънели и са ми поставяли условия да им дам пари, в противен случай ще уведомят обществеността и ще подадат жалби срещу мен, като това предаване установява по безспорен начин това мое твърдение. Предаването е изготвено изцяло по инициатива на

тези три лица. Предвид на което, този факт и твърдение е голословно на този етап, но при преглеждане на посечения запис, това обстоятелство ще се установи. Още повече, че в с.з. Е.Н. категорично заявява, че не са се познавали преди делото с другите жалбоподатели.

ПРОКУРОРЪТ – Противопоставям се на искането за приобщаване на излъчено телевизионно предаване, т.к. считам, че това телевизионно предаване не е и не може да бъде доказателство по делото, поради факта, че то представлява субективно журналистическо разследване или продукт, подчинен на принципа на свободата на словото, без да е ангажирано с истината, от една страна, или евентуално с нейното изкривяване от друга и е субективна трактовка, възможност за монтаж. Това е изключително субективен журналистически продукт.

Относно второто искане за назначаване на допълнителна, евентуално нова съдебно-почеркова експертиза – противопоставям се на това искане, т.к. няма аргументи, че са налице основанията за назначаването на такива - т.е. заключението трябва да е необосновано или да има съмнения за неговата достоверност.

ЖАЛБ.В. – Относно предаването - вярно е, че това може да е субективна журналистическа преценка, но заявленията, които са направени от прокурора, както и да са изрязвани и манипулирани, това са изявления на прокурор, водещ разследването. Отделно от това, аз нямам друго доказателствено средство, което да установи моята защитна теза и изисквам това доказателство, т.к. то изхожда от частните обвинители, които в ДП и съдебното производство заявяват обстоятелства, които в предходен момент самите те са извършили и се опровергават от техни действия, извършени в хода.

Относно експертизата – представителя на обвинението заяви, че не са представени аргументи в тази насока. Основният ми аргумент е следния:

Както се вижда от решение, постановено по ВНОХД№106/2019 г. на Шуменски окръжен съд, там се прекратява наказателния процес и делото се връща на прокуратурата, т.к. са допуснати съществени процесуални нарушения, а именно в момент, когато е подадено и то многократно няколко

заявления за отвод срещу разследващия полицай, до произнасянето на прокуратурата, съгласно императивната норма на НПК, разследващия орган може да извърши само неотложни следствени действия. Извършването на експертиза по време на направени отводи и произнасяне на прокурора, не представлява неотложно следствено действие, предвид на което то се счита, че е процесуално недопустимо и не произвежда правни действия. Отделно от това, самата експертиза е изготвена, както се установява от материалите по делото, от служител на ОД-МВР-Търговище. От същото съдебно решение на Окръжен съд-Шумен се установява по безспорен начин, че са налице основания за отвод на всеки един служител от ОД-МВР-Търговище, т.к. ОД-МВР-Търговище е насрещна страна в производството - ответник в производство, в което аз съм ищец, предвид на това всеки един служител на ОД-МВР по силата на закона се счита предубеден, предвид на което и изготвянето на такова заключение от вещо лице се счита за нищожно. На следващо място, на мен не ми е дадена възможност при изготвянето на това заключение аз да представя документи и да поставя задачи, предвид на което същото е и необективно и пристрастно.

Последствие, съдът изцяло го е възприел в с.з., като отново не ми е дал възможност да поставя задачи в изготвянето на тази експертиза, като се има предвид, че на мен ми е повдигнато обвинение за преправка на документи и имитиране на подписа на лицето, което е посочено в бланковия договор и пълномощно на Адвокатска колегия-Варни – Н. Д..

Предвид на това, в тази насока не е изготвено заключение, не са поставени конкретни въпроси. Поради тази причина в настоящото производство аз представям документи, с които твърдя, че Н. Д. А. не е подписал искиви молби и други документи, на основание на които са спечелени трудови дела и е издаден ИЛ, за който той претендира, че изпълнителното дело е образувано без неговото знание и съгласие.

Ако се допусне такава експертиза и се установи изложеното от мен, би следвало да се приеме, че ако не разпознава подписа си на исковите молби и завеждането на другите производства, то би следвало да оспори този факт, а не се възприема благоприятните последствия от това, а от друга страна би следвало да се приеме, че същия извършва автоподлог на подписа си, може би умишлено, впоследствие за да получи някаква парична изгода, каквато в

края на краищата, т.к. в производството основно посредник между него и мене беше съпругата му, аз тези пари съм ги дала два пъти и накрая те се изискват от мен още един път. Дали е била такава целта напред – не може да се установи, но факта на извършване на автоподлог, което е една от основните задачи, които разследващия полицаи не е поставил на експертизата считам, че е един от основните доводи.

Съдът, след кратко тайно съвещание, намери следното по така депозираните доказателствени искания от страна на подсъдимата в две точки, развити както с молба вх.№15631/29.06.2022 г., така и домотивирани в днешно с.з.:

Намира и двете искания за неоснователни, като съда вече е имал възможност да се произнесе по тези искания, макар част от аргументите да са променени с молбата и с мотивите, изнесени в съдебно заседание. Не се променя становището на състава по отношение на допустимостта на събрани не по надлежния ред доказателства и доказателствени средства и в частност цененето по същество.

Що се касае до заключението на вещото лице и доводите по отношение на обстоятелството, че същия като служител на ОД-МВР-Търговище е следвало да се отведе, с оглед висящите производства - преценка на вещото лице във всяко едно производство е това дали да си стори отвод по надлежния ред или не. Отделен е въпроса дали и как ще бъде ценено това обстоятелство при решаване на въпросите по същество от съдебния състав.

Предвид гореизложеното съставът на ВОС

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателствените искания, направени от страна на подсъдимата.

ПРОКУРОРЪТ – Нямам искания за събиране на други доказателства. Моля да дадете ход на делото по същество.

ЖАЛБ.В.– Т.к. в мотивите на присъдата първоинстанционния съд е приел, че цитираните от него свидетели, които се явяват частни обвинители, са дали безпротиворечиви и последователни показания, което от материалите по делото се установява, че не е така и т.к. първоинстанционния съд не го е установил и не е имал възможност да отдели спорните от безспорните доказателства и да обсъди защо не приема показанията на свидетелите, които са в противоречие с другите показания. Считам, че са налице основания за очна ставка между свидетелите, т.к. в обв. акт ми е повдигнато обвинение за Е.Н., че двете претендирани суми от нея са ми дадени пред нейния син. В с.з. на първата инстанция, нейната дъщеря Д. дава сведения, че двете суми са дадени пред нея, а в мотивите на присъдата съда е приел, че едната сума е дадена пред дъщерята на Е., а другата пред нейния син. Същевременно от материалите по делото се установява, че аз съм била процесуален представител на Е.Н. по загубеното срещу ТПК „Дружба“–Търговище дело на ОС – Търговище, като аз съм я представлявала пред ВАпС и пред ВКС. На зададения въпрос на свидетелката дали за тези дела ми е плащала адвокатско възнаграждение, същата е отговорила, че не си спомня да е изплащала такова, като същевременно по-късно заявява, че единствено ми е дала две суми от 1500 и 1700 лева. Считам, че това е основно обстоятелство, което като е влязло в мотивите на присъдата подлежи на оспорване от мен и на установяване по безспорен начин в производството по делото, предвид на което считам, че са налице основания за провеждане на очна ставка между свидетелите и подсъдимата, от една страна. От друга страна, в материалите по делото се намира разписка, издадена на бланка на ВАК, ведно с пълномощно за процесуалното представителство, на която се установява, че Е.Н. се е подписала, че ми е предала една от двете суми, като ѝ се постави въпрос дали разпознава подписа си на тази бланка и да отговори на въпроса дали тази сума ѝ е изплатена и имала ли е предвид при даването на обяснения, че са изплатени две суми 1200 и 1500 лв. и дали тази сума, посочена в разписката е заплатена от нея или не.

ПРОКУРОРЪТ – Противопоставям се на провеждане на очна ставка. Считам, че не са налице основанията на чл.143 от НПК.

Съдът, с оглед на наведеното ново искане по доказателствата, след кратко съвещание намира, че след изслушване на аргументите на подсъдимата на практика липсват аргументи за провеждане на очна ставка, а по-скоро се излагат обстоятелства за допуснати съществени процесуални нарушения при самостоятелната преценка на доказателствата от страна на първоинстанционния съд, ерго неправилната трактовка, неправилно ценене на гласни доказателства и други, които нееднократно са изнесени като оплаквания и пред въззивната инстанция от страна на защитата и на самата подсъдима.

Не намира основание за провеждане на очна ставка между посочените свидетели, поради което и

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ доказателствените искания от страна на подсъдимата.

ПРОКУРОРЪТ - Нямам искания за събиране на други доказателства. Моля да дадете ход по същество.

АДВ.С. – Нямаме други искания за събиране на доказателства.

ЖАЛБ.В. – Нямам други искания. Да се приключи делото.

Съдът **ОБЯВЯВА** почивка.

След почивката, на именното повикване в 16,50 часа продължава съдебното заседание в присъствието на всички страни по делото.

Съдът, с оглед изявлението на страните, счете делото за изяснено от фактическа и правна страна, приключва съдебното следствие пред въззивната инстанция и дава ход на делото

ПО СЪЩЕСТВО

ПРОКУРОРЪТ - Моля да не уважавате жалбата на подс.В., поради

неоснователност на твърденията, наведени с жабата ѝ и да потвърдите постановената присъда по НОХД№1000/2017г. на РС-Шумен, т.к. считам, че не са налице основания за нейното отменяване или изменяване. Считам, че присъдата е правилна и законосъобразна и не са налице пороци, допуснати както в ДП, така и в съдебното производство, защото всеки акт на разследващ орган и на съдебна институция е бил обжалван и проверен от горестояща инстанция, поради което и делото пред Вас е в този обем. Считам, че от пороци не страда и акта, постановен от РС-Шумен. Считам обвиненията срещу подс.В. по чл.212, ал.1, чл.210, ал.1, т.5, както и по чл.209, ал.1 от НК за доказани по несъмнен начин, както по отношение на авторството, така и елементите от обективна и субективна страна. Тези обвинения са доказани от писмените и гласни доказателства и от заключенията по назначените по делото експертизи. В хода на производството подсъдимата В. е представила документи, с които е целяла да докаже, че е извършвала действия по поетите от нея ангажименти за правни услуги, но всички тези документи, представени от нея, носят дата след образуването на делото - на ДП, и това е така, защото тогава тя е разбрала сериозността на положението, в което се намира с новообразуваното производство, предвид предходните ѝ осъждания от СРС и РС-Омуртаг. Изначално подсъдимата не е била в обективна възможност да изпълни дадените от нея обещания и е била наясно с това, предвид факта, че е лишена от адвокатски права, което я лишава от правото да сключва договори за правна помощ и да осъществява процесуално представителство. Считам за установена безспорно причинната вреда на пострадалите така, както е отразена във всеки един пункт в присъдата на ШРС и всички събрани по делото доказателства са били обсъдени в мотивите на съда.

Считам, че наложеното на подсъдимата наказание в размер на 1 година и 6 месеца Лишаване от свобода ефективно е справедливо и съответства на обществената опасност на деянието и дееца и при определянето му съда е съобразил всички обстоятелства, които имат отношение към вида и размера на наказанието.

Считам, че правилно съда е приложил разпоредбата на чл.23, ал.1 от НК, като е определил една година и шест месеца Лишаване от свобода като общо наказание по трите обвинения.

Правилно е приложена разпоредбата на чл.23, ал.2 и ал.3 от НК

относно присъединяване на наказанията при извършеното групиране. Правилно е приложена разпоредбата на чл.68, ал.1 от НК за привеждане в изпълнение на условната присъда на съда в Омуртаг, т.к. деянията, предмет на настоящото дело, са били извършени в изпитателния срок на тази присъда. С оглед на това моля да потвърдите присъдата на РС–Шумен по НОХД№1000/2017 г., като правилна и законосъобразна.

ЖАЛБ.В. – Поддържам жалбата и всички изложени допълнения на същата, представени по делото пред въззивна инстанция.

Ще започна с отговор на изнесеното от прокурора, което касае субективната страна на извършените престъпления. Считам, че изразеното от прокурора, че всички актове на ДП са били проверени от въззивна инстанция, като мотив, който подкрепя основателността и законосъобразността на присъдата са изцяло неаргументирани и същото се установява от постановеното последно съдебно решение от 2016 г. от Окръжен съд-Шумен, което установява, че ДП е водено „по безобразен начин“, предвид на което същото е отменено с всички извършени процесуални действия и съдебното производство е върнато на досъдебния орган за извършване на всички процесуални действия отново. Новите процесуални действия са извършени от следовател от ОСС-Търговище, които също не отговарят на процесуалните действия, т.к. са извършени извън законните срокове, които подробно в пледоарията си ще изложи, а именно - след удължаване на срока на ДП с два месеца до 23.03., прокурора се произнася на 24.03., че удължава производството с още два месеца, като прави изрична бележка, че удължаването да се счита от предходна дата – 23.03. Считам, че в НПК изрично нормата е императивна не дава възможност прокурор със задна дата да удължава производството по делото, като има безспорна практика, че това може да става само от настоящ момент за бъдеще. Другото основно обстоятелство, което установява необоснованост на искането на обвинението за потвърждаване на първоинстанционната присъда е обстоятелството, което се твърди, че престъпленията са доказани, т.к. подсъдимата от обективна страна е нямала възможност да извърши процесуалните юридически действия на адвокат, т.к. била лишена от адвокатски права.

Ноторно известно на съда е, че завършването на юридическо

образование и преминаването на изпит за правоспособност автоматично не те прави адвокат, а за да се случи това, лицето трябва да бъде прието с решение на Адвокатска колегия като адвокат към някоя от колегииите, тогава мога да упражнява адвокатски права. Вярно е, че в закона е казано, че при осъждането на едно пълнолетно лице по силата на закона се приема, че същото не може да упражнява адвокатска професия, но така, както за да упражняваш адвокатска професия, трябва да бъдеш вписан, трябва и изрично да бъдеш отписан от тази колегия.

Установено е по делото от справките, дадени от Адвокатска колегия към момента на посочените в обв.акт дати, аз съм била вписана в АК и съм била редовен адвокат. Ако се считаше, че по силата на закона адвоката с настъпване на определени условия може да започне или да прекрати своята дейност, както е видно от материалите по делото на 28.09.2010 г. за мен е настъпила реабилитация, което значи, че на следващия ден аз съм можела да продължа да бъда адвокат във ВАК, което се вижда, че логично няма как да стане, т.к. това трябва да стане с ново решение на АК за приемане. Предвид на което считам, че липсва субективния елемент на престъплението „измама“. Както съм посочила още в първото съдебно заседание, каквото е изискването на закона съда да попита подсъдимия дали разбира обвинението, което изискване на закона не е формално съда да направи това запитване и съобразно отговора му да предприеме съответните действия, или най-малкото да изложи писмени аргументи защо не приема тезата на подсъдимия, когато направи изявление, че не разбира обвинението, или още по-малко да предприеме действия, с които да се опита да изясни този въпрос. Същевременно, ако се твърди, че поради обективни причини – т.е. не съм притежавала адвокатски парва, то би следвало да се приеме, че всички съдебни решения и процесуални действия по делата, по които аз съм се явявала и са налице съдебни актове, по силата на закона трябва да се считат нищожни, т.к. са извършени лице, което не е имало правомощия да стори това, но няма съдебна практика, нито по делото се установява да са предприети действия по делата, по които аз съм участвала като адвокат, да са били отменени, именно защото не съм имала това процесуално качество. Напротив - навсякъде в обв.акт се твърди, че процесуалните ми действия като адвокат са последвали съответни правни последици, което е разминаване в обв.акт до степен, която пречи аз да разбера точно в какво съм обвинени, т.е.

правото ми на защита.

Относно мотивите на първоинстанционния съд към присъдата - първото основание, което съда посочва е това, че същия не приема, че за него са били налице основания за отвод, предвид на което същия в мотивите си заявява, съвсем бланкетно, че не са били налице основания за това, като цитира съдебна практика, че действия на подсъдимия евентуално с цел забавяне на процеса или избиране на точно определен състав не може да се толерира от съда, като това са предположения на съда. Същият не ги заявява категорично и не ги обсъжда да са присъствали по делото.

Считам, че са били налице основания за отвод на съда по три основни причини. Първата е, че видно от материалите по делото, когато съдията е бил в едногодишен болничен, три месеца преди приключването на този отпуск по болест съдията е включен в списъка за разпределение на делото по НОХД№1000/2017г., като в последствие съдията е подала молба за удължаване на отпуската с един месец, поради полагащ се годишен отпуск, което закона не допуска. Изрично в наредбата е установено, че в списък за разпределение на дела може да участва само съдия, който към момента на извършването се намира във фактическа и правна възможност и се намира на работното си място. Предвид на което считам, че аргументите изнесени от съда за евентуално избор на точно определен съдия, не се отнасят за подсъдимата, а за ШРС, т.к. съдията, разгледал първоинстанционното дело, не е бил включен правилно и законосъобразно в списъка за разпределение на делата, извършено после от системата за случайно разпределение към ВСС.

На второ място – от материалите по делото се установява, че другите двама членове от съдебния състав, а именно съдебните заседатели - те въобще не са избрани с протокол за случайно разпределение, а от две докладни от секретаря на състава се установява, че 15 минути преди съдебното заседание секретаря е започнал да звъни на съдените заседатели по списък, някои от които са му отказали, а другите са се явили, като назначаването, очевидно, е станало по телефона, 15 минути преди с.з., по усмотрение на секретаря на състава, което го няма в Наредба №7, която урежда начина на избор на съдебни заседатели. Съдебните заседатели са част от съдебния състав и същите трябва преди започване на делото да са се запознали с него, за да може при провеждането му да вземат адекватно и

навременно становище, да задават въпроси и да изясняват неустановени въпроси, за да могат последствие да участват равноправно в съдебния състав – нещо, което считам, че не се е случило по делото, предвид на което съм завела трите граждански производства срещу Районен съд-Шумен и срещу двете вещи лица, които представляват третото основание за отвод на съдебния състав, т.к. по силата на закона същите, като ответна страна с подсъдимата в друго производство, в тях са се породили субективни и обективни отношения, които не могат да бъдат отстранени и същите представляват индиция за предубеденост и пристрастност на съдебния състав, което от своя страна установява, че по делото не са налице доказателства, а твърденията на подсъдимата за отвод на съдебния състав са голословни, напротив – твърденията на първоинстанционния съд са бланкетни, с общи формули и се опровергават от писмените материали по делото, част от които са изходящи и от самия съд.

На следващо място в мотивите към присъдата, касателно РЗ: Аз от мотивите не мога да установя дали съда не познава правната норма на чл.248, ал.3 от НПК, въпреки че я цитира дословно, или умишлено, на база на това, че същия е предубеден и пристрастен, я тълкува извън контекста. Както е посочено в този текст, въпросите, които се разглеждат на разпоредително заседание, не могат да се правят като възражение от подсъдимия пред въззивна инстанция и касационна инстанция, но това е само ако тези въпроси не са били повдигнати в самото РЗ. Ако въпросите са повдигнати в РЗ, закона позволява те да бъдат заявявани от подсъдимия пред въззивна инстанция с жалбата, съответно задължават горната инстанция да се произнесат по така повдигнатите въпроси. Считам, а и съдебната практика го установява, че когато са налице основания за съществени процесуални нарушения, не само, а и в случай, когато подсъдимия не ги заявява пред първоинстанционния съд в РЗ, това е служебно задължение на съда сам по свой почин да се произнесе по тези въпроси, като същото задължение, с оглед цялостна проверка на въззивна инстанция, се отнася и за въззивния съд.

Считам, че както е написано в мотивите, че въпросите на РЗ нямат право да ги разглеждат въззивна и касационна инстанция – едва ли не първоинстанционния съд изразява становище и забрана на горната инстанция да се произнася по този въпрос, което считам, че е недопустимо и по още един фрапантен начин установява предубедеността и пристрастността на

първоинстанционния съд, който е водил процеса по несправедлив начин и нарушава правото ми на защита и съответно установява нарушение основно на чл.6, §1 от ЕК за водене на съдебния процес по справедлив начин и безпристрастен път, която норма на осн.чл.5, ал.4 от Конституцията на Р. България се прилага в националното законодателство, и то приоритетно пред националните норми. Считам, че чл.29, ал.1 се гради именно на тази правна норма и същата не противоречи е в съгласие с нея, предвид на което считам, че същата е обоснована и аргументирана по делото за първоинстанционния съд – както за председателя, така и за съдебния състав, което установява, че постановената първоинстанционна присъда е постановена от нелегитимен съд.

На следващо място считам, че въпросите на РЗ не са преклудирани и по същите се е произнесъл незаконен съдебен състав, а именно двама от съдиите от съдебния състав, които са се произнесли с решение по ВЧНД№433/2018 г. са незаконен съдебен състав, т.к. двама от тези съдии са се произнесли със съдебен акт - решение в предходната фаза на процеса по ВЧНД, от съдържанието на което се установява, че съда е взел отношение относно съпричастността на подсъдимата към извършване на обвиненията, които са й повдигнати с обв. акт, което е абсолютно процесуално нарушение по чл.29, ал.1, т.1, в което е казано, че съд, който веднъж се е произнесъл по въпроса за становище относно вината на подсъдимия към инкриминираното в съдебното производство деяния със съдебен акт – решение, последствие нямат право да се произнасят, а произнесли се с такъв акт, техният съдебен акт е нищожен, като постановен от нелегитимен съд.

В представената молба, която е докладвана от съда днес, подробно съм посочила съдебните решения първоначално постановени от двамата съдии, които са участвали във ВЧНД№430/2018 г., като съм посочила изобилна съдебна практика, подкрепяща това становище.

С обв.акт са ми повдигнати три групи обвинения, като първото обвинение е по чл.212 от НК за това, че съм преправяла документ, като съм имитирала подписа на Н. Д. А.. Последствие в мотивите на присъдата, като е установено, че ми е повдигнато обвинение за това, че съм имитирала подписа на Н. А., аз съм осъдена не за това, което има конкретен състав в НК и това е чл.309, а съм осъдена по чл.212 от НК за измама. Описанието в ОА, което ще

посоча по-подробно, има конкретни изисквания и считам, че обвинението, което ми е повдигнато на ДП и обвинението, което ми е наложено с присъдата на първоинстанционния съд, е налице противоречие, което ме е лишило от възможността да осъществя правото си на защита. Така постановената присъда прави същата неправилна и незаконосъобразна и подлежаща на отмяна.

Присъдата е постановена основно на базата на дадените от свидетелите, конституирани в наказателното производство като гр.ищци и частни обвинители, които са свидетели, поискани от обвинението. Тези събрани на ДП №19/2016 г., след последното му връщане от ШОС и прекратяване на съдебното производство и връщане на ДП, така и тези показания, събрани на съдебното производство са установени множество непълноти и неточности, а именно показанията на свидетелите, разпитани на ДП, са четени на осн.чл.281 от НПК, като считам, че по делото не са били налице основанията на този текст и последствие ползването им при постановяване на крайния съдебен акт. Това е така, т.к. тези показания на първо място са събрани извън законово определения срок. Както казах вече, №ДП№19/16г. е спирано и възобновено на 23.01.2017 г. със срок от два месеца, като срока е изтекъл на 23.03.2017 г. Въпреки, че има прокурорски акт за удължаване на срока, същия е постановен в срока извън закона, т.к. този срок е изтекъл на 23.03. Това удължаване е направено с прокурорско постановление от 24.03., но е очевидно, че то е извън срока, т.к. продължаването със задна дата е незаконосъобразно. Мотивите ми за това се намират в чл.234, ал.1, вр.ал.7 от НПК – норма, която урежда удължаване на срока за провеждане към 2017 г., редакцията на тази норма, за провеждане на производство, която е императивна и не търпи корекция от страна на съда или разширително тълкуване от този съдебен орган при прилагането ѝ.

Прокурорът няма на разположение възможност да разпорежи, че удължава срока на производството със задна дата, дори и да е на следващия ден, т.к. срокът вече е изтекъл и той по силата на закона се приема за такъв. Срокът, веднъж изтекъл, законът не допуска да бъде удължаван, независимо от това, че прокурора го постановява със свои акт и това е така, защото прокурора извършва законово нарушение – нещо, което би следвало да се установи от съда и да се възпроизведе в съдебен акт.

Като заключение от изложеното по чл.281 от НПК мога да посоча, че всички показания, посочени в съдебния протокол, че са четени на това основание и приобщени по делото, всички разпитани свидетели, които са частни обвинители, се явява извън закона, т.е. е недопустимо процесуално действие. Считам, че показанията на тези свидетели не е можело да бъдат прочетени и приобщени и не могат да бъдат ползвани в крайния съдебен акт и на тях съда да се позовава в мотивите си.

На следващо място считам, че в нарушение на процесуалните норми на НПК, водещият разследването е извършил предявяването на ДП на обвиняемата в това производство, след предвидения за това срок, който е удължен и е изтекъл на 23.03., т.к. ДП№19/16 г. е възобновено на 24.03.

Предявяването на разследването е станало на 30.03. – седем дена след изтичане на срока, като приемаме, че удължаването, извършено от прокуратурата, е незаконосъобразно. Императива на ал.7 на чл.234 от НПК изрично регламентира, че действията по разследването, извършени извън сроковете по ал.1-3 на чл.234 от НПК, не поражда правни последици, а събраните доказателства не могат да се ползват пред съда при постановяване на присъдата. Предявяването на материалите по делото е извършено извън процесуалните срокове и се счита, че не е извършено, което представлява особено съществено процесуално нарушение.

На следващо място, като допълнителен извод, следва да се подчертае и факта, че за датата на предявяването 30.03. обвиняемото лице е получило непосредствено преди деня на предявяването съобщение от адвоката си за насроченото действие, а не в законовия срок – най-малко 3 дни преди предявяването, което го прави нередовно и непроизвеждащо правно действие. Също така считам, че защитника и обв.лице в едно ДП имат самостоятелни права. Изпачането на призовка на адвоката не значи, че и обв.лице е било уведомено по легитимен начин за извършване на процесуалното действие „предявяване на ДП“. По делото е налице докладна записка от разследващ полицай, който твърди, че призоваването е извършено легитимно. Това е твърдение на призовкар и то не обвързва съда, а от самата призовка не се установява, че то действително е законосъобразно, т.к. адреса за призоваване на обвиненото лице никога никъде не е бил посочван на ДП, а именно ул.“Витоша“ №4, предвид на което не е имало възможност и не е

имало как обвиненото лице да бъде призовано, още по-малко по легитимен начин.

Следващото процесуално нарушение на ДП, което не е отразено в мотивите на съда защо съдията не го приема за легитимно, като въобще липсва обсъждане в тази насока – за датата 25.01.2016 г. водещия разследването – Л.И. е насрочил разпит на свидетел пред съдия. За тази дата са изпратени призовки. Мотивите, които изложих по-горе за призоваване на обв.лице важат и за това призоваване за извършване на това проц.действие – разпит на свидетел. Т.к. за това действие обв.лице не е получило легитимна призовка, а е уведомено от адвоката си непосредствено преди това действие, т.е. то е извършено нелегитимно и самия разпит, извършен пред съдия се счита, че не е извършен законосъобразно, т.к. не е организиран съобразно предвидените в НПК правила, а именно уведомяване на обв.лице за извършването на това действие. Разпита на свидетел пред съдия е извършен без редовно призоваване на обв.лице, нарушава правото на защита на това лице, като закона счита този разпит за незаконосъобразен и непораждащ правни действия. Поради тази причина показанията, дадени от свидетеля Н.Г. на 25.01. не могат да бъдат предмет на приобщаване към делото и ползване по реда на чл.281 от НПК и не могат да бъдат ползвани последствие в изготвяне на крайния съдебен акт и обосноваването му в мотивите. Като продължение на горното с аргумент на соченото основание, следва да се подчертае, че е от изключителна важност следното:

По силата на постановление по ВЧНД№1611/2014 г. на ОС-Шумен, производство, което е образувано на основание на въззивна частна жалба против РЗ, проведено по първоинстанционното дело, преди образуването му, а именно НОХД№1000/2017г., чиито краен акт е присъдата в разглежданото пред настоящата инстанция производство. Видно е, че всички ДП, както и последствие съдебни действия, са водени от едно и също лице дознател Н.Н.. Съобразно цитирания по-горе съдебен акт се установява, че на основание чл.53, ал.3 от НПК, всички тези извършени процесуални действия по всички ДП, са отменени от съда, като недопустими, неправилни и незаконосъобразни. На основание на това и на цитирания съдебен акт, обединените ДП№16/19 г. са изпратени на окръжен прокурор, за да образува производството като следствено дело. Така всички повдигнати обвинения на ДП се явяват отменени. При образуването на ДП като следствено дело е било

налице процесуална необходимост на заподозряното лице – подсъдимата, да се повдигне ново обвинение от следователя по ДП. Такова процесуално действие „повдигане на ново обвинение“ по това ДП на ОСлС-Търговище от определения следовател не е извършено. Въпреки че не е налице повдигане на обвинение на подсъдимата, на същата в качеството ѝ на обв.лице е било предявено обвинение, което буди недоразумение – няма как да се предяви обвинение, ако то преди това не бъде повдигнато. Съответно повдигнатото на ДП и разгледано от разследващ полицай пък няма предявяване на материалите. Установява се, че повдигнато обвинение на ДП, проведено като дознание, при което всички действия са отменени, последствие по следственото дело няма налице ново повдигане на обвинение, но има предявяване на обвинението. Считам, че това процесуално действие на следователя е недопустимо и не пораждащо каквито и да е процесуални последици. Това е така, т.к. законът изисква преди да се предявят материалите по следственото дело, лицето да е придобило качеството на обв. лице или подсъдимата е следвало да бъде привлечена като обвиняема и да се повдигне обвинение в ДП, преди да се изготви ОА – нещо, което не се е случило по ДП№19/2016 г.

Това установява, че правото на защита на подсъдимата е накърнено още на ДП, а това е съществено процесуално нарушение, което отстранимо, поради което всички процесуални действия по делото и всички постановени актове, включително и постановената присъда, следва да бъдат отменени, а производството по делото да бъде върнато на ДП, евентуално на първа инстанция за отстраняване на това нарушение, именно да се привлече подсъдимата като обв.лице и да се повдигне обвинение. Недопустимо е едно лице без да е било привлечено в качеството на обвиняем, от което за него произтичат процесуални права, и най-вече правото му защита, да бъде предявено обвинение. Всяко едно действие като причина поражда своето следствие или казано според НПК - само едно лице ако първо е било привлечено като обвиняем, след това може да бъде привлечен и като подсъдим. По силата на НПК не е допустимо следствието да стои преди причината си, и по тази причина да се реализира в правния мир, а именно не е допустимо едно лице да е привлечено в качеството на подсъдим, без да е привлечен в качеството на обвиняем. В тази връзка се връщам на изложеното по-горе, касаещо протокол за предявяване на ДП, а именно че и това действие

няма никаква правна стойност, т.к. лицето, на което се предявяват материалите по следственото дело няма качеството на обв.лице.

Всички изложени аргументи касаят нищожността на извършените по следственото дело процесуално-следствени действия, които следва да се вземат предвид при постановяването на крайния съдебен акт пред въззивна инстанция, т.к. те касаят нищожността на тези действия и непораждането на правни последствия от тях. Тази нищожност е следствие на това, че както ОСлС-Търговище, като юридическо лице на самостоятелно основание, така и самия следовател, провел разследването по следствено дело ДП№19/2016 г. - следовател Л.И., на отделно основание за него се явяват предубедени по презумпция, т.к. са насрещни страни в едни и същи съдебни производства с подсъдимата. Твърдения и доказателства съм представила по делото неколkokратно и съм посочвала.

Тези доводи се подкрепят и от мотивите на съдебния акт на ШОС по ВЧНД№1611/2014 г., в което се произнасят по направените на ОД-МВР-Търговище на база на това, че ОД-МВР и подсъдимата са две насрещни страни в едно и също производство.

На следващо място с протокол от с.з. по НОХД№1000/2017 г., проведено пред съда, постановил обжалваната присъда – л.985. съдът е приел и е приобщил по делото свидетелски показания, дадени на ДП, които са събрани от отделия се разследващ полицай Н.Н.. Той е извършил разпитите на свидетелите Х.Г., Н.Н. и А.П.. Тези свидетели към момента на провеждане на следствените действия са починали. Същите не могат да бъдат прочетени следствие в съдебно следствие и да бъдат приобщени по нак.дело.

Порочност на съдебния акт е и това, че районният съд не е взел предвид всички събрани по делото доказателства и док. средства, показанията на всички свидетели, както тези, с които се подкрепя тезата на обвинението, така и тези, които са в защита на подсъдимата. Това се установява от съдържанието на постановената присъда и мотивите към нея. По ДП разследващия орган и наблюдаващия прокурор преднамерено са включили в списъка на призованите лица свидетели, които дават показания, които не са против подсъдимата. По-късно в с.з. този свидетел е включен и е допуснат до разпит и от неговите показания се установява, че са в разрез с показанията на Д.Х.. Въпреки това, в мотивите си съда цитира, че всички повдигнати

обвинения се установяват по категоричен и безспорен начин от разпитаните по делото свидетели, като изброява свидетелите ч.обвинители, в които включва и свид.Р.М.. Считам, че факта, че съда не е констатирал противоречията на този свидетел с показанията на другите свидетели, от една страна опорочава съдебния акт, а от друга страна - съда е бил длъжен да установи това противоречие и да констатира и изложи мотиви защо не го приема. Фактът, че съда не го е констатирал и не е изложил мотиви защо не го приема установява незаконосъобразността на оспорения съдебен акт.

В РЗ съм направила възражение, че не разбирам в какво точно съм обвинена и за какво точно съм предадена на съд. На всички тези твърдения на подсъдимата, обвинението е твърдяло, че не е налице нарушение на чл.249, ал.4, т.1,вр.чл.248 от НПК, т.е. не са нарушени правата на обвиняемата да научи за какво престъпление е привлечена в това й качество. Това изявление е направено от прокурора в с.з. от 12.12.2017г., абзац 2, 8 и 9 на л.228 от делото и от протокола от с.з. 24.10.2018 г.

Така направеното възражение в РЗ пред първоинстанционния съд е било предмет на въззивна жалба пред горестоящ въззивен съд. По тази жалба пред въззивния съд е образувано ВЧНД№433. Тези аргументи по-рано посочих, че ще ги изложа подробно относно РЗ и сега искам да доразвия тези доводи:

Посочвам, че по това дело съда се е произнесъл със свои съдебен акт – решение. По делото е налице депозирана против РС-Шумен жалба по реда на чл.229, ал.1 пред въззивния съд с подробно изложени аргументи, които посочих, а именно, че по това ВЧНД са участвали двама съдии съдебен състав, които са се произнесли с решение, като преди това в същото дело са взели участие и постановили съдебен акт – решение, и по този начин се обосновава нищожността на втория постановен съдебен акт – по ВЧНД№433/2018 г.

Конкретно по обвиненията:

От съдържанието на обв.акт се установява, че са ми повдигнати две групи обвинения - по чл.212 и по чл.209, вр. чл.210 от НК.

От материалите по ДП№19/2016 г. се установява, че подсъдимата не е привлечена като обвиняемо лице по така повдигнатите обвинения по следственото дело, а само й е предявено материалите по това ДП. По този

начин всички права, които подсъдимата би имала в качеството на обв.лице, не е могла да реализира по това ДП. Това представлява съществено процесуално нарушение, което е отстранимо и съда е следвало да го отстрани, като върне производството по делото на ДП. По този повод е постановено Тълк.решение№2/2002 г., което въпреки промените в НПК, не е изгубило стойност, съгласно последващо тълкувателно решение на ВКС.

От изложените процесуални нарушения следва логически извод, че подсъдимата за първи път се е запознала с повдигнатото обвинение чрез връчването ѝ на ОА, който момент на фактическа възможност за упражняването на правото на защита на досъдебна фаза, която е преминала, т.к. връчването на обв.акт приключва в съдебна фаза на нак.производство.

Конкретно от материалите по ДП№19/2016г. не се установява да и изготвено постановление по чл.219 от НПК за привличане на обвиняемата и повдигане на обвинение в това качество. Считам, че протокола за повдигане на обвинение на ДП, предвид цитирания съдебен акт по ВЧНД№1611/2016 г. представлява основание да се приеме, че легитимно повдигане на обвинение на подсъдимата по ДП не е извършено, т.к. протокол за такова в следственото дело не е налице.

Считам, че повдигането на ново обвинение е било необходимо, видно от наличието в НПК на изрично уреждаща необходимостта от такова действие диспозитивна норма на чл.225 от НПК. Съгласно императивната норма и трайно установената съдебна практика, както е ноторно известно на почитаемия съд, е това, че, обвиненията трябва ясно и точно формулирани както на предварителното производство, така и в обв.акт. В този смисъл съдебната практика, която имам предвид, е Определение№83/24.11.2014г. на Апелативен специализиран наказателен съд.

Нарушението, което считам, че е съществено, и което съм посочила по чл.246 от НПК и съм цитирала Тълк.решение№2/2002 г. на ВКС е посочено, че постановените изисквания към обв.акт да формулира така обвинението, че да се поставят основните рамки на процеса на доказване и осъществяване на правото на защита на обвиняемата, трябва да бъде ясно и точно формулирано, както в предварителното производство, така и в обв.акт.

Обстоятелствената част на обв.акт не отговаря на изискванията, когато не включва всички фактически данни и обстоятелства, свързани с начина на

извършване на престъплението, които са от значение за квалификацията, както е посочено в заключителната част. Без пълното фактическо и юридическо формулиране на обвинение в съответните стадии на нак.производство, съответно с повдигане на обвинение и на обв.акт, производството на защитата на обвиняемия не е гарантирано, съгласно изискванията на НПК.

Както прокурорът заяви, че аз като подсъдима не съм имала обективната възможност да извършвам процесуални действия в качеството ми на адвокат. Това твърдение считам, че не е вярно, най-малкото от начина, по който е записано в обв.акт се установява, че в качеството ми на адвокат аз съм извършила процесуални действия, които са произвели законови правни последици. Както вече посочих, ако не съм имала качеството на адвокат, не е имало как моите процесуални действия да произведат легитимни правни последици. Съответно ако прокуратурата е считала, че не съм имала качеството на адвокат, тя би следвало да ми повдигне обвинение, че извършвам дейност без да имам разрешение за това – нещо, което не е станало с обв.акт, предвид на което аз не знам в какво точно съм обвинена, което ми попречи да организирам защитата си.

В обв.акт липсва точно и ясно описание на изпълнителното деяние и на фактите, които обуславят съставомерността на извършеното от мен деяние.

Главното обвинение на обв.акт е да формулира така обвинението, че да определи предмета на доказване от гледна точка на довършеното престъпление и участие на обвиняемата в него и по този начин да се поставят основните рамки на процеса на доказване и осъществяване на правото на защита. Затова и изискването към съдържанието му се посочва изрично в чл.235 от НПК и са по-големи от изискванията на постановлението за привличане на обвиняем по чл.207 от НПК.

По първото повдигнато обвинение по чл.212 от НК се изисква обв.лице да използва документ с невярно съдържание или неистински, или преправен документ и чрез него да получи без правно основание чуждо движимо имущество, с намерение да го присвои. На мен ми е повдигнато обвинение за поправка на документ чрез имитиране на подпис. Законът изисква фактическо и правно единство в посочените на обвинението – както в протокола за повдигане на обвинение, така и в ОА. Считам, че фактическото основание за

поправка на документ и имитирането на подпис, не е съгласувано и не кореспондира с правната квалификация на чл.212 от НК. По този начин аз не зная как да организирам защитата си - дали срещу това, че съм поправяла документ чрез имитиране на подпис, или за използването на документ с невярно съдържание.

Второто обвинение е по чл.210, вр.чл.209 от НК. Тази правна норма гласи, че който с цел да набави за себе си имотна облага, възбуди или поддържа у някого заблуждение и с това причини нему имотна вреда. От обстоятелствената част на обв.акт не се установява в какво заблуждение съм поддържала в конституираните в следствие ч.обвинители, които претендират, че са пострадали лица, т.к. това в обстоятелствената част не кореспондира с повдигнатото обвинение. Престъплението измама, по смисъла на НК, предполага наличие на установени няколко групи обстоятелства, а именно деецът умислено с конкретни действия да е въвел в заблуждение лицето, от което се стреми да получи имотна облага, че ще му извърши някаква услуга.

В обв.акт се твърди, че съм се представила за адвокат и по този начин съм получила имотна облага. От материалите по делото, събрани на ДП, а именно удостоверения от ВАК, се установява, че към момента на посочените дати аз съм била вписана като адвокат във ВАК и решението за отписване не е влязло в сила, което установява, че съм била адвокат, съответно такива удостоверения са получени по конкретни искания от ч.обвинители от ВАК, което установява, че нито аз съм излъгала, че все още съм адвокат, нито че самите лица са могли да бъдат въведени в заблуждение относно това обстоятелство. Втората предпоставка, която изисква чл.209 от НК е, че деецът да не е имал намерение да извърши поетите ангажменти, като единствената цел на въвеждането в заблуждение, е да получи парични средства. От материалите по делото е установено, че всички ч.обвинители са получили правна помощ в една или друга степен, някои са приключили, други не, но така или иначе, те са получили правна помощ от подсъдимата, която като се е представила като адвокат, е извършила процесуално действие в това качество.

Измамата от обективна страна представлява неправомерна дейност по въвеждане и поддържане в заблуждение на физическо лице, чрез което се

формира невярна представа за действителността, мотивираща да извърши акт на имуществено разпореждане. Присъдата по делото следва да почива на категорични и безспорни доказателства по делото, а по същото не са събрани такива, че в пострадалите лица подсъдимата е представила неверни обстоятелства, които са успели да ги въведат в заблуждение. Съдът не е извършил задълбочен правен анализ на установените по делото факти на плоскостта на посочените и установени по-горе правни характеристики на наказателната измама, поради което не е направил правилни и законосъобразни правни изводи.

От мотивите на обжалвания акт не се установява, че подсъдимата умишлено е въвела в заблуждение, че ще извърши правна услуга и да не е имала намерение да извърши поетия ангажимент, т.к. от събраните по делото доказателства се установява, че подсъдимата е извършила правна дейност, като е подала и написана искиви молби, като в даден момент, когато е било възможно, е завела искиви молби. Ако подсъдимата не е извършила тези процесуални действия, не биха били образувани гр.дела, които са събрани като доказателство по делото и свид.Н.Г. и А.Г., Н. А. не биха получили парични обезщетения, не би се водело дело и за Деян Хараламбиев, не би се изготвила декларация за обстоятелствена проверка на Несиде, която декларация е основния документ за извършването на обстоятелствена проверка от нотариус, за да се издаде констативен нотариален акт за собственост на недвижим имот, за което действие в нито един закон не е посочено, че се изисква лицето, което извършва документите, да бъде правоспособен адвокат. Нещо повече – дори закона не изисква това лице да бъде юрист.

Обвинението поддържа и първоинстанционния съд е възприел изцяло и безкритично това, че подсъдимата е симулирала дейност. Необяснимо как написването и подаването на искиви молби, което е реална юридическа дейност, съда приема за симулация на дейност. Дали е качествено или не, е друг въпрос, но не и симулация на дейност. Очевидно крайният резултат, най-вече от делата, които са заведени по искиви молби от подсъдимата, Н.Г. и сина ѝ получават реална материална облага. Не би могло от симулирани действия „пострадалите лица“ да получат материална облага.

При извършването на симулативна дейност би следвало да липсва

резултат, но при наличие на резултат, и то благоприятен за свидетелите, не е логично да се твърди, че подсъдимата не е имала възможност и не имала намерение да извърши посочената юридическа дейност. По делото са представени и събрани искиви молби и материали от съдебни производства, които установяват факта, че подсъдимата е извършвала дейност. По делото е представена искова молба от св.Д.П.. Фактът на полагане на подпис на свидетеля върху тази искова молба сочи на обоснования извод, че подсъдимата не само, че не е нямала намерение да извършва дейност или тя да бъде такава симулативна, а е извършена реална юридическа дейност – изготвила е искова молба, като поставяне на подписа на лицето Д.П. върху същата установява, че това лице е запознато с исковата молба, запознат е с това процесуално действие, т.е. е приело същата, предвид на което няма как да се приеме, че това е симулативна дейност, която не е произвела правни действия.

Подписването на изготвената искова молба не представлява чернова и това се потвърждава от положения от Д.П. подпис.

Това, че в последствие свидетеля Д.П. не е получил документа, не го е употребил по предназначение, а именно не го е предал пред съда, не означава, че подсъдимата е симулирала дейност, още повече, че от показанията на свидетеля се установява, че той е бил запознат, че подсъдимата е лишена от адвокатски права, т.е. не може да извършва адвокатска дейност, съответно да го представлява пред съд. За това, че исковата молба не е подадена от Д.П. в съда, въпреки че му е предадена, подсъдимата не носи отговорност и най-вече това действие не влиза в квалификацията на измама, за каквато е повдигнато обвинение, за което подсъдимата е осъдена.

По отношение на свидетеля Е.Н. Районен съд при постановяване на присъдата, видно от мотивите, не е взел предвид важни факти и обстоятелства, а именно противоречията в показанията на свидетелите, които дават нейните две деца.

На следващо място, съдът не е взел предвид следните обстоятелства, които подсъдимата е твърдяла и в подкрепа на това твърдение районния съд е събрал писмени доказателства – образувани и по водени две дела от подсъдимата, които са се развили в производство пред ВКС и Апелативен съд – Варна. Съдът не е взел предвид, че в хода на тези производства по делото са

събрани доказателства, че свидетеля Е.Н. е заплатила адвокатско възнаграждение на подсъдимата в размер на 2700 лв. – по едното производство 1200 лв. и при другото 1500 лв., за което по делото е представена бланкова разписка с договор, на който личи подписа на свидетеля Е.Н.. Тя твърди, че е дала на подсъдимата сума в размер на 2700 лв., а от материалите по делото се установява, че са водени две производства, от една страна, би следвало да се приеме, че тези пари – така, както са заявени от подсъдимата в обясненията ѝ, които не би следвало да се третираат като защитна теза, са дадени за провеждането на тези две дела. Запитана в с.з. свид.Н. дали е заплащала суми за производството на тези две дела, тя отговаря, че не се си спомня, като същевременно с това казва, че е дала само 2700 лв. Следователно дадените суми са такива за извършени процесуални действия от подсъдимата за провеждане на делото в двете му фази - въззивна и касационна. В Закона за адвокатурата е посочено, че за процесуално представителство на всяка една от страните се дължи адвокатско възнаграждение за всяка една от инстанциите. Следователно парите, които са получени, са суми за извършване на адвокатска дейност, за водене на дело срещу ТПК „Дружба“ пред Апелативен съд-Варна и пред ВКС.

Законът за адвокатурата постановява, че за всяко действие пред съответна инстанция страната дължи възнаграждение, като същевременно не вменява на адвоката задължение да гарантира положителен резултат. По Закона адвоката е длъжен да предостави правна помощ, а клиента за заплати парична сума. Твърдяната сума от Е.Н. за извършени реални действия от подсъдимата по двете въззивни и касационно производства, които нямат в сила съдебен акт да посочат, че същите са извършени без правно основание, съответно не произвеждат правни действия, което е да покаже, че не е налице фактическото и правно основание на чл.209 от НК.

Твърденията на Н., че парите са дадени още в началото на 2008 г. за завеждане на дело в Страсбург звучат недостоверно, т.к. такова не може да бъде заведено, ако не е налице окончателен съдебен акт и съответно да се заведе производство пред съда Страсбург е необходимо, ако е налице решение на първоинстанционен съд, то да мине пред въззивна и касационна инстанция, след което да се заведе дело в Страсбург. Още повече няма как да се заплати предварително за самите производства, а страната да твърди, че не си спомня дали е платила

При цененето от съда на всички показания, дадени от свидетели, по-голяма част от които са приобщени по чл.281 от НПК без правно основание, с които свидетелите претендират да са потърпевши, почиват само и единствено на техните твърдения. Съдът не е взел предвид и не е обсъдил евентуално тяхна заинтересованост от изхода на делото, т.к. същите са конституирани като гр.ищци, т.е. при една осъдителна присъда те ще чакат да получат претендираните от тях суми. Ако съдът беше ценил показанията на тези свидетели критично, имайки предвид евентуална тяхна заинтересованост и посочените противоречия, а не едностранно, най-вероятно би достигнал до други правни изводи, но липсата на мотиви в тази насока, което е нарушение на чл.121, ал.4 от Конституцията на Р.България, ме лишава като подсъдима от възможността да преценя това, поради което моля въззивния съд да сложи на разглеждане и критична многостранна преценка и анализ евентуалната заинтересованост на свидетелите-гр.ищци от една страна и от друга страна за твърденията на самите свидетели-гр.ищци по делото не са налице сведения от трети и независими източници, а те почиват единствено на тези техни твърдения.

На следващо място, в мотивите на РС-Шумен повторно излага становище относно въпросите, които са разгледани в РЗ, които в началото на пледоарията на защитната си реч посочих, че подробно ще изложа по-късно, предвид на което сега излагам аргументи на основание чл.248 и чл.249 от НПК. Считам, че мотивите на съда в тази насока са изцяло незаконосъобразни.

В противоречие с мотивите на съда в тази насока, които твърдят, че след като е налице произнасяне по въпросите в разпоредително заседание, тези въпроси не подлежат на разглеждане от въззивен съд...

Съдът **УКАЗВА** на подсъдимата да не преповтаря едни и същи аргументи, а да изложи нови доводи по съществото на делото, като моли същата да продължи със защитната си реч, без да повтаря вече изложеното, и без да я ограничава в правото ѝ на лична защита.

ПОДС.В. – Като допълнение на горните мотиви, решението, което цитирах, че е нищожно, по ВЧНД№433/2018 г., т.к. с предходен акт

решението по ВЧНД№106/2016 г. на ОС-Шумен, двама съдии от съдебния състав са се произнесли, единия от които е съдия Димчо Луков, по въпроси за съпричастността на обвиняемата към обвинението.

На последно място считам, че показанията на свид.Н.Г., дадени в с.з., която излага, че след като неин познат в полицията в Търговище ѝ се е обадил, че аз съм в Търговище и в кой имот се намирам, което установява още един път предубедеността и пристрастността на служители от ОД-МВР-Търговище и воденото срещу мен производство по начин, извън процесуалните норми, която тя сама с.з. признава и от днес разпитания свидетел се установява, че същата е нахлула в частна собственост - имота на подсъдимата, без нейното знание и съгласие, и е взела документи от този имот, на първо място установява това, че свидетелката е абсолютно уверена, че това нейно действие няма да има негативен резултат, за да може така смело в с.з. да си признае, че го е сторила, но същевременно това ме лишава от възможност документи, които се намират в това дело, което по силата на закона пет години следва да се пазят в адвокатската кантора, са отнети по неправомерен начин, ме лишава от възможност да представя писмени документи по делото, като сключени договори и уговорки за това какви са били нашите взаимоотношения, съответно същата дали е подписвала рамков договор какви са били условията на отношенията ни. Считам, че представеното доказателство за замяна на имот, което същата твърди, че е по замислена схема от мен, за да се изтеглят пари, не отговаря на истината, т.к. от този договор се установява, че става въпрос за трето лице, напълно реално, с напълно реален обект, което само установява желанието на подсъдимата в този момент да се сдобие със собственост в гр.Търговище, което в последствие на основание на получените суми, същата ги придобива, видно от справка от Агенция по вписванията, което установява, че парите, които твърди, че същата ми е дала, са използвани за друго действие, а именно добиване на недвижим имот.

В обв. акт ми е повдигнато обвинение за това, че съм въвела Н.Г. в заблуждение, че съм искала пари за това да се подкупват членове на комисия. Измамата изисква дееца да не е извършил действието, което е обещал. По делото не са събрани доказателства в тази насока, което установява, че това обвинение е недоказано, а именно не са събрани доказателства относно това дали действително е правен опит да подкупи членове на комисия, съответно

ако е имало такова действие не е повдигнато обвинение за подкуп, нито за даване, нито за получаване, като нито съда, нито съда в мотивите си е обърнал внимание на това обстоятелство. Предвид на което считам, че така повдигнатите обвинения от субективна и обективна страна не са повдигнати по начин, който може да даде възможност на подсъдимата за правна защита, съответно не са аргументирани в мотивите към присъдата, което прави постановения съдебен акт неправилен и незаконосъобразен.

Предвид на горното моля да отмените обжалваната присъда, като нищожна и постановена от нелегитимен съд, евентуално като неправилна и незаконосъобразна, като постановите връщането ѝ ДП, евентуално на първоинстанционния съд. В условията на евентуалност моля да отмените първоинстанционния акт като неправилен и незаконосъобразен, с искане евентуално да върнете на ДП, евентуално на първоинстанционен съд.

Моля изрично да се произнесете по въпросите за нищожността и основанията на отвод на досъдебния орган и на първоинстанционния съд. Моля изрично в съдебния си акт да разгледате въпросите от разпоредителното заседание с аргументите, които са изложени, като евентуално моля ако не уважите аргументите, при постановяване на присъдата да приемете, че постановените наказания са необосновани и несъразмерно тежки, като се вземе предвид воденето на производството повече от 12 години, което по силата на закона се счита, че е оказало своето влияние и представлява наказателно действие, което от съдебната практика се установява, че е налице необходимост за налагане на наказание под слизане на минимума, при условията, т.к. няма минимум, на чл.55 от НК.

Моля за решение в горния смисъл.

АДВ.С. – Изцяло подкрепям изложението на подсъдимата, като тя беше изключително изчерпателна.

Моля да уважите жалбата и с оглед на изложеното считам, че постановения акт от първа инстанция е както неправилен, така и незаконосъобразен.

Предвид на установената фактическа обстановка и в частност на наведените твърдения днес за съществени противоречия в показанията на свидетелите Е., Н., М. и Н. считам, че е наложително установяването на това обстоятелство, което би било от съществено значение за установяване на

обективната истина. Неотчитайки съществените противоречия в показанията им от първоинстанционния съд само по себе си се явява съществено процесуално нарушение, в т.ч. и посочените множество такива от подсъдимата в нейното изложение мисля, че би било достатъчно основание да молим съда да отмени така постановената присъда и да върне делото на ДП, евентуално на първа инстанция за ново разглеждане.

Моля съда да се произнесе в тази посока.

ПОСЛЕДНА ДУМА

ПОДС.СТ. Г. ВЛ. - Моля да отмените обжалвания акт като нищожен, неправилен и незаконосъобразен и да върнете делото на ДП, евентуално на съдена инстанция. В случай, че не уважите това искане, моля да намалите наказанието, постановено с присъдата, като необосновано и несъразмерно тежко и вземете предвид продължителното производство по делото и да наложите наказание под минимума при условията на чл.55 от НК.

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание, като след съвещанието счете делото за изяснено и обяви, че ще се произнесе с решение в законния срок.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 18.40 часа.

Председател: _____

Секретар: _____